

der. Jeg behøver kun at henpege paa Lammejorden, den udtørrede Vig af Isefjord, hvor man har ganske fortrinlige Landbrugsarealer, hvor man dyrker Roer, Korn og Frø fuldstændig lige saa godt, ja, maaske bedre end paa almindeligt Agerland. Den Værdiforøgelse, som der her kunde være Tale om, er selvsagt meget stor. Den er saa betydelig, at de Værdier, der hidtil er begravede ved Hvide Sande, er ganske smaa i Sammenligning dermed. Og ser man hen paa vort Landbrugs Tilstand i Øjeblikket, saa er et af de Spørgsmaal, der er længst fremme i Forgrunden, et af de Krav, der lyder stærkest, Kravet om Jord til Udstykning, Jord til Ungdommen, som ønsker at faa Jord i Eje. Jeg vil gerne i denne Forbindelse pege paa, at her er der en Mulighed for Staten for at komme i Besiddelse af endogsaa meget betydelige Arealer, som vil kunne udstykkes.

Jeg vil gerne pege paa, at naar Beboerne, Ejerne af de nuværende Arealer, skal betale indtil 25 pCt. af Omkostningerne ved disse Foranstaltninger, saa tror jeg, det vilde være rimeligt, om man, naar man gaar over til Ferskvandstilstanden — og jeg nærer ingen Tvivl om, at det er den Udvikling, man vil komme til at slaa ind paa i Fremtiden —, giver dem Lejlighed til at yde denne Betaling ikke i kontante Penge, men i Arealer, vurderede Arealer, som støder op til de Arealer, de nu ejer. De Nyvindinger af Land, som Staten kommer i Besiddelse af derved, at Vandstanden sænkes Fjorden rundt, vil ikke blive smaa. Jeg tror ogsaa, det vil lette Ordningens Gennemførelse derovre.

Nu blev der af det ærede Medlem fra Ringkøbing sagt, at der i Kommissionen henvistes til, at Ferskvandstilstanden vel var den ideelle Ordning, men at Befolkningen ikke var moden til denne Ordning i Øjeblikket; denne Ordning kunde ikke gennemføres nu, og det var heller ikke Kommissionens Mening. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at Kommissionens Betænkning er fra 1915, og om kort Tid skrider vi ind i 1919; der er jo foregaaet et og andet siden da, og Kravet om Jord er nu af en helt anden Art, end det var den Gang. Hvad endelig Befolkningens Ønsker angaar, da forekommer det mig, at Rigsdagen overfor dem maa være stillet ganske frit; thi naar den ene Halvdel af Befolkningen rundt om Fjorden ønsker en Ordning, som ikke er endelig og ikke kan være endelig, og naar den anden Del af Befolkningen rundt om Fjorden ønsker en anden Ordning, der dog heller ikke kan være endelig, ja, saa maa

Rigsdagen, hvis der kan findes en endelig Ordning af Sagen, frit kunne vælge denne, da Ordningen skal foretages paa hele Samfundets Bekostning og i hele Samfundets Interesse. Derefter maa da Befolkningen rette sig.

Det er muligt, at en saadan Ordning til at begynde med vil møde Modstand hos Befolkningen, at man vil synes, at den er urimelig, at man vil mene, den ikke kan gennemføres. Overfor store økonomiske Fremskridt har Befolkningen ofte stillet sig saaledes, men jeg tvivler ikke et Øjeblik om, at i det Øjeblik, denne Ordning tilvejebringes, og Mulighederne for at skabe de mange Værdier er til Stede, vil Befolkningen paa den Egn, som jo er en dygtig Befolkning, kunne løse sin Del af Opgaven, og saa vil der ogsaa strømme Befolkning til fra andre Egne af Landet og tage Del i det Oplykningsarbejde, som der skabes Muligheder for. De Betæneligheder, som Befolkningen nu nærer ved at gaa fra en tilvandt Tilstand til en ny, bør derfor ikke afholde Rigsdagen fra at gennemføre denne nye Tilstand, hvis man er paa det rene med, at det er den rigtige.

Men en Ting vil jeg give det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) Ret i, og det er, dette, at man ikke skal gennemføre Ordningen lige med det samme; den Ordning af Værkerne ved Hvide Sande, som er foreslaaet her, vil muliggøre en lempelig Overgang til en Ferskvandstilstand. Det er jo egentlig ogsaa det, Kommissionen peger paa. Der tales om Aartier — jeg tror ikke, der skal blive Tale om saa lang Tid, men jeg tror, man maa være klar over, at den endelige Ordning maa være en Ferskvandstilstand, at der ikke findes nogen anden endelig Ordning af Forholdene ved Ringkøbing Fjord, at man derfor paa Forhaand maa gøre Befolkningen klar over, at det, vi tilstræber ved midlertidig at skabe Brakvand, er en Overgang til Ferskvandstilstanden, og at man ved de Foranstaltninger, der træffes fra Statens Side, allerede nu skal tage Sigte derpaa. Jeg kunde f. Eks. tænke mig, at man med Hensyn til de Diger, der er stilled i Udsigt, og som skal lægges rundt omkring Fjorden, vil stille sig ganske anderledes, naar Talen er om at gaa over til Ferskvandstilstand, end hvis man vilde blive i længere Tid ved Brakvandstilstanden. Thi Forslaget om Digerne forudsætter jo, at de skal være et Værn mod Oversvømmelse af Saltvand. Og man vil ikke faa Brug for disse Diger, naar man gaar over til Ferskvandstilstand, i hvert Fald ikke paa de samme Steder og med de samme Formaal,